

עמ"ת 44539/08/17 - אדם ואלידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 44539-08-17 ואלידה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 280525/2017

בפני	כבוד השופטת דינה כהן
עורר	אדם ואלידה (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

(נימוקים בהמשך להחלטתי מהיום)

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י' עטר) מיום 15/8/17 בתיק מ"ת 23377-07-17, על פיה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
2. ביום 11/7/17 הוגש כנגד העורר כתב אישום, לפיו יוחסה לו עבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קאנבוס, במשקל כולל של כ- 38 ק"ג שלא לצריכה עצמית.
3. העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ובית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר. יצוין כי המשיבה לא התנגדה לכך שיוגש תסקיר, אך ציינה כי עמדתה למעצר עד תום ההליכים.
4. עמדת שרות המבחן בתסקיר המעצר היתה כי ניתן להפחית את הסיכון באמצעות חלופת המעצר שהוצעה בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח מתמיד של אחד הערבים המוצעים ובנוסף לאור האופק השיקומי בעניינו, המליץ השירות להטיל צו פיקוח מעצרים של שירות המבחן לחצי שנה, במהלכה ישולב העורר בקבוצה לעצורי בית.

מתסקיר המעצר עולה כי העורר יתום, אמו נפטרה לפני 3 שנים ממחלה קשה, ואביו חייל צבא הגנה לישראל שנפל בעת מילוי תפקידו. ההתרשמות היתה מצעיר ללא עבר פלילי שמעצרו מהווה עבורו גורם מרתיע ומטלטל מבחינה רגשית.

לעניין גורמי הסיכון, התרשמות שירות המבחן הייתה מעורר שגדל במציאות חיים מורכבת, בהעדר דמויות הוריות מגיל צעיר, ונראה כי על אף שאיפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי, אישיותו לא בשלה ועל כן הוא בסיכון לניצול מצד חברה שולית. צוין עוד כי העורר עדיין מתמודד עם אבדן אימו והעדר דמות האב מגיל צעיר, מקשים עליו

ומכאן שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים.

בפני שירות המבחן, העורר הביע רצונות להסתייע בגורם טיפולי על מנת לבחון את מצבו וקשייו באופן מעמיק, ולקבל תמיכה במיוחד בצומת הדרכים בה נמצא כעת, לקראת לידת בנו הראשונה.

העורר שכר דירה בעיר רהט ככתובת לחלופת מעצר, מרחק של כ- 40 ק"מ ממקום מגורי העורר, בפיקוח שני ערבים האחד בן 50 והאחר בן 62, שלטענת ב"כ העורר הינם ערבים רציניים שניתן להינתן בהם אמון ושיש בכוחם לפקח באופן ראוי על העורר.

5. ב"כ העורר טען כי שגה בית המשפט השלום שעה שלא אימץ את המלצת שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופה - אכן ידועה ההלכה כי שירות המבחן הינו גורם ממליץ בלבד ואין בית המשפט מחויב להמלצותיו. אלא שכפי שתואר לעיל, המדובר בתסקיר מעצר מקיף ומפורט אשר בראש ובראשונה ניתן לומר עליו כי הוא מקצועי ומאוזן. קצינת המבחן עמדה על גורמי הסיכון והערכת הצורך בטיפול והובהר כי החלופה המוצעת תוכל להפחית את מסוכנותו של העורר ולהציב לו גבולות ברורים באמצעות חלופה הדוקה וטובה, כפי שזו הוצעה בדמות ערבים אחראיים וסמכותיים. יצוין בית משפט קמא אף בחר שלא להתרשם מהמפקחים המוצעים.

צוין כי בית המשפט השלום סבר, בשגגה, כי שחרור לחלופה מתאפשר רק כל אימת שניתן לנטרל כליל את מסוכנותו של נאשם שעה שהנכון הוא כי די בחלופה מספקת ולא דווקא הרמטית. ב"כ העורר הפנה בעניין זה לבש"פ 126/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** ולפסיקה נוספת בתמיכה בעמדתו, כמו גם, עניין בש"פ דברים אלו יפה כוחם גם כאן וכפי שנקבע בבש"פ 1167/11 בעראני נ' **מדינת ישראל**: "**ברי, כי בטחון הציבור יושג מיטבית מאחורי סורג ובריח 'הרמטיים' אך משצו המחוקק הוא לחפש דרך שהיא פחותה ממעצר ותוכל להשיג את תכליתו, הורגו ליטול 'סיכון מחושב' תוך שיקול דעת וזהירות רבה, אשר יחתרו להפגה מרבית של הסיכון, קרי לצמצומו ולהפחתתו בכל הניתן**".

עוד צוין בהודעת הערר כי בית המשפט לא נתן משקל משמעותי לכך שהעורר צעיר בן 23 ללא עבר פלילי, שגה בית המשפט קמא כאשר לא נתן משקל משמעותי לעובדה כי העורר צעיר בין 23 ללא עבר פלילי, אך נתן משקל מזערי, אם בכלל, לעובדה כי העורר נטול עבר פלילי, וכי אין באמתחתו כל ניסיון קודם בתיקים פלילים מכל סוג ובנוסף ניתן להתרשם כי אין בפנינו "עברייני מועד", אשר יוצא ובא את שערי הכלא.

נטען כי לא היה מקום לכך שבית המשפט יתן משקל לחובת הנאשם ובשלב הליך המעצר לכך ששתק בחקירתו. בתוך כך צוין כי זכות השתיקה היא זכות יסוד העומדת לנחקר מרגע זימונו וחקירתו על ידי המשטרה או רשות מוסמכת אחרת ועד תום ההליכים המשפטיים. זכות זו מקנה לנחקר את האפשרות לשתוק ולהימנע ממצב של הפללה עצמית, שכן לכל אדם בישראל יש זכות לשתוק ולא לומר דבר העלול לשמש ראיה כנגדו בהליך פלילי.

הופנתי לפסיקה בתמיכה לעמדת הסנגור, כי במקרים דומים ואף חמורים יותר, הורה בית המשפט על שחרור

בתנאים מגבילים. כך למשל, בעניין בעמ"ת 25710-08-17 (מחוזי ב"ש) **אבו כף נ' מדינת ישראל**, חרף תסקיר שלא בא בהמלצה הורה כב' השופט שלמה פרלינדר על שחרור עורר לחלופת מעצר.

בעניין מ"ת (מחוזי נצרת) 46590-05-17 **מ"י נ' מחמוד דראושה ואח'** שוחרר עצור שיוחס לו גידול של למעלה מ- 2,000 שתילים של קנאביס.

בטיעוניו בפני בעל פה הטעים, הרחיב והדגיש הסנגור פן זה או אחר של טיעוניו.

6. בשוקלי טיעוני ב"כ העורר, הנני סבורה, כעמדת המשיבה כי דין הערר להידחות.

לטעמי כב' הש' עטר הגיע למסקנה נכונה, שעה שהורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

בית משפט השלום התייחס לכך שמתיק החקירה עולה כי עסקינן בסם שנמצא בבית המשיב שעה שהבית כמעט ריק מחפצים, מסם שהיה בתהליכי יבוש, נתונים המעצימים את עילת המסוכנות הסטטוטורית.

בית המשפט התייחס לשורה של החלטות שיפוטיות על פיהם מי שיש נגדו ראיות להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, צפוי להעצר עד תום ההליכים (למשל בש"פ 4305/09 **גאנם נ. מד"י** (טרם פורסם) 25/05/2009).

בית המשפט התייחס לכמות "העצומה" של הסמים שניתן להגדירה כ" סיטונאית" ולמסקנה שעניינו של העורר אינו נכלל בגדרי החריג המאפשר שחרור לחלופות וכי מדובר בעבירה שניתן לבצע מתוך מעצר בית ושלא יהא בעצם הטלתו כדי לגדוע שרשרת הפצת הסם.

אכן, הסם נתפס מפוזר בדירה בשלבי יבושו באמצעות מאווררים כפי שניתן להתרשם מתמונות שבחומר החקירה, באופן המלמד על בחירת מקום ייעודי לצורך הליך יבושו.

יש לציין כי על אף המלצת שרות המבחן, התרשם השרות מפוטנציאל סיכון להשנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים, בין היתר, עקב היות העורר נתון בסיכון הגרורות לחברה שולית.

זאת ועוד, ביצוע מעשה העבירה לכאורה מלמד על תעוזה והיעדר מורא מאימת הדין.

אכן, על אף גיל צעיר של העורר, היעדר עבר פלילי ותסקיר הממליץ על שחרור בתנאים מגבילים, הרי שנוכח כמות הסם שהוחזקה, כמות של כ- 38 ק"ג שהיא למעלה מפי 2500 מן הכמות שיש עליה חזקה כי נועדה לצריכה עצמית,

במכלול הנסיבות שפורטו ע"י בימ"ש השלום והנמקותיו ביחס למכלול השקולים הרלוונטיים ולאור האמור לעיל, הנני סבורה כי לא נפלה שגגה בהחלטתו ובכל מקרה, אין מקום להתערב בה.

ב"כ העורר טען טענות נוספות שלא היה בהן לשנות מסקנתי. יאמר למשל כי בענין בש"פ 748/10 **שומי איסקוב נ מדינת ישראל** (18/2/2010) נקבע כי השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על נאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית שלפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים וכן ראו בש"פ 1748/11 **יחזקאל נגד מדינת ישראל**.

אשר על כן, כפי שהודע לעורר היום במסגרת דיון בהחלטה נפרדת - הערר נדחה.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים.

תיק החקירה עומד לרשות המשיבה במזכירות בית המשפט (מדור מעצרים).

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.